

Nowe perspektywy badań nad dziejami rodu Sobieskich

w ramach współpracy naukowej między Muzeum
Pałacu Króla Jana III w Wilanowie a Narodowym
Historycznym Archiwum Białorusi w Mińsku

Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie

Museum of King Jan III's Palace at Wilanów

ul. Stanisława Kostki Potockiego 10/16, 02-958 Warszawa

tel.: (+48) 22 544 27 00

e-mail: muzeum@muzeum-wilanow.pl

www.wilanow-palac.pl

Rezerwacje biletów dla grup: / Group tickets reservation:

tel.: (+48) 22 54 42 850 (pon.–pt., godz. 9–16 / Mon.–Fri., 9 a.m.–4 p.m.)

e-mail: bilety@muzeum-wilanow.pl / tickets@muzeum-wilanow.pl

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Dofinansowano ze środków

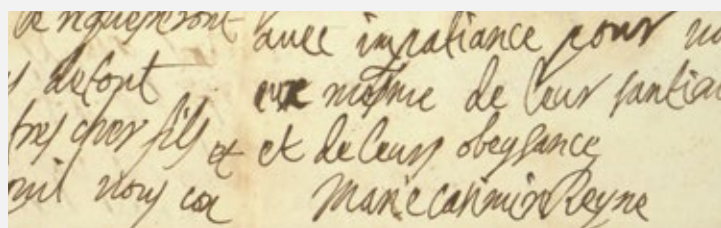
Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Narodowe Historyczne Archiwum
Białorusi w Mińsku

Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie od lat prowadzi działania naukowe oraz popularnonaukowe skoncentrowane wokół rodu Sobieskich. Nadrzędną ideą licznych projektów jest poszukiwanie wątków i śladów pozwalających na pełniejsze przedstawienie historii życia i osiągnięć króla Jana III – jednego z najwybitniejszych władców dawnej Rzeczypospolitej, oraz jego rodziny. Współpraca między Muzeum a Narodowym Historycznym Archiwum Białorusi w Mińsku, zainaugurowana wiosną roku 2015, otwiera zupełnie nowe perspektywy badawcze.

Fragment rękopisu Marii Kazimiery Sobieskiej, ze zbiorów Narodowego Historycznego Archiwum Białorusi w Mińsku

Maria Kazimiera z córką Teresą Kunegundą, Jerzy Eleuter Szymonowicz-Siemiginowski, ok. 1690, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie

W zasobach mińskiego Archiwum znajdują się m.in. dwa bezcenne zespoły dokumentów: archiwum Sobieskich z Oławy (fond 695) i olbrzymi fragment Archiwum Radziwiłłów z Nieświeża (fond 694), w skład którego weszło archiwum żółkiewskie Sobieskich. Archiwum oławskie przez wiele lat uważano za bezpowrotnie utracone podczas walk w Berlinie w 1945 roku. Tymczasem okazało się, że po zdobyciu stolicy III Rzeszy przez Armię Czerwoną trafiło ono najpierw do Moskwy, a następnie do Mińska. Kilkanaście lat temu możliwe stało się ujawnienie jego obecności. Wkrótce potem archiwiści z Mińska starannie opracowali materiały tego zespołu, który zaczął figurować pod sygnaturą: fond 695. Już pierwsze, sondażowe kwerendy ukazały wielką wartość dokumentów.

Jan III w otoczeniu rodziny, malarz dworski, po 1693, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie

Jan III z synem Jakubem Ludwikiem, Jerzy Eleuter Szymonowicz-Siemiginowski, ok. 1690, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie

Jakub Ludwik Sobieski, malarz śląski, po 1691, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie

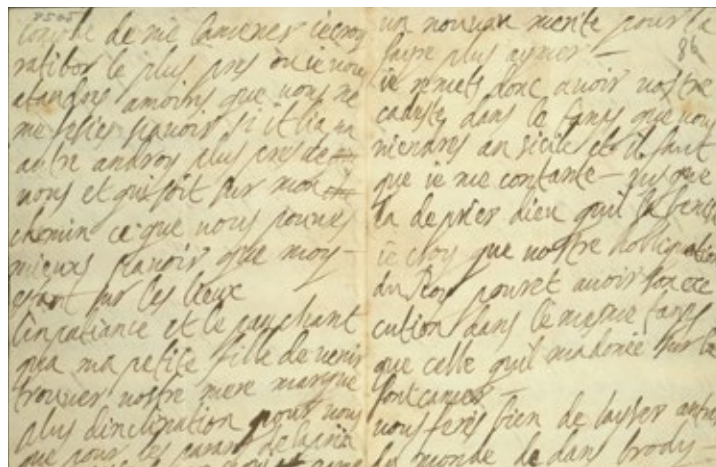

Teresa Kunegunda Sobieska, malarz francuski, przełom XVII/XVIII, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie

Jakub Ludwik Sobieski, malarz francuski działający w Polsce, ok. 1685, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie

Znajdują się wśród nich m.in. uważana za zaginioną korespondencja Marii Kazimiery z Janem Sobieskim, doniesienia dyplomatów i agentów Jana III z różnych stolic europejskich, a także korespondencja rodzinna Marii Kazimiery, prowadzona już po śmierci króla. Właśnie ta korespondencja królowej stała się pierwszym polem wspólnych działań naukowych Muzeum oraz Archiwum. Wsparcie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego umożliwiło rozpoczęcie prac nad wykonaniem odpisów, tłumaczeń oraz edycją źródeł pod kątem ich przyszłego wydania.

Fragment rękopisu Marii Kazimiery Sobieskiej, ze zbiorów Narodowego Historycznego Archiwum Białorusi w Mińsku

Współpraca Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie z Narodowym Historycznym Archiwum Białorusi w Mińsku stanowi ważny rozdział w zakresie bilateralnych, polsko-białoruskich projektów naukowych. Jej celem jest udostępnienie i upowszechnienie mało znanych bądź zupełnie nierozpoznanych źródeł archiwalnych dotyczących królewskiego rodu Sobieskich, stanowiących niezwykle istotne wspólne dziedzictwo narodów dawnej Rzeczypospolitej. Realizacja tego projektu nie byłaby możliwa bez życzliwej i otwartej postawy Ambasady Republiki Białoruś w Warszawie i Narodowego Historycznego Archiwum Białorusi w Mińsku, a także szerokiego, nie tylko finansowego, wsparcia Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.